

*Keremet és Hideglelés szemetet hánynak a tóba. Különféle hangok hallatszanak.
Bagoly vihog, farkas üvölt:*

— U-hu-hu-ho-ho!...
— Hi-hi-hi-ha-ha-ha!...
— U-u-u!...

Környes-körül sötét van. Ijesztő a világ.

(Függöny)

Cseremiszből fordította: BERCZKI GÁBOR
A verseket RAB ZSUZSA fordította

Szergej Csavajn (1888—1942) cseremiszi költő, dráma- és prózaíró, a cseremiszi nemzeti irodalom megteremtőinek egyike. Termékeny író, életében több mint tíz önálló könyve látott napvilágot. A személyi kultusz áldozata. A XX. kongresszus után rehabilitálták. Nemrégiben jelent meg összegyűjtött műveinek ötkötetes sorozata. Hazájában múzeumot és utcát is neveztek el róla.

G. MIKAJ

A forradalom dicsérete

*Magas eget, magas eget hattyú hasítja,
Szinezüstként szikrázik a szárnya.
Okos fejét megrázza, hangja szól sivitva,
A magas ég megzendül szavára.
Nyelve mint a selyem, hangja éles, tiszta,
A nép ébredve hunyorog és bámul —
„Mi az?” — kérdi — a hang riogat és biztat
S feltépi az alvót nehéz álmából.*

*Telt az idő, múlt az idő s íme lassacskán
Szemünkről lehullt a fekete hályog.
Mi kell a szegénynek: tisztán láttuk most már,
Nyelvünk nem hebeg, fejünk nem kóvályog.
Egek alatt a hattyú ragyog röptében:
Dehogyan fárad el, dalol örömeiben.
Földkerekség népe, javadat megértve
Áldjad ezt a hattyút, úgy tekints a fénybe!*

BERECZKI GÁBOR szövegéből
fordította: KEPES GÉZA

G. Mikaj (1885—1944) cseremiszi költő. Cseremisziül az elsők között kezd verselni, irodalmi tevékenysége 1917 előttiől datálódik.

V. KOLUMB

Kései találkozás

*Akkor a lovak is
behívót kaptak.
Mint regruták, a fiatal csikók
mezőn széjjel karéjozva dobogtak,
rengett a föld, rengtek a házikók.*

*A vén lovak
a nyomukba szegődve
kocogtak, elhagyva az ügetést.
Farkasprédának, vagy a tüzesőbe
az öreg lónak nem oly sietős.*